

Fabelen om **Alle** – **Nogen** – **Enhver** og **Ingen** ...

Engang skulle et vigtigt stykke arbejde udføres,
Og man bad **Alle** om at gøre det.
Alle var overbeviste om, at **Nogen** ville gøre det.
Enhver kunne have gjort det, men reelt gjorde **Ingen**
noget.
Nogen blev vred, for det var **Alles** arbejde !
Alle tænkte, at **Enhver** kunne gøre det,
Og **Ingen** var i tvivl om, at **Nogen** nok ville gøre det.
Det endte med, at **Alle** bebrejdede **Enhver**,
Fordi **Ingen** havde gjort det, som **Nogen** kunne have gjort.

Morale

Uden at ville bebrejde **Alle**
Så ville det være godt, at **Enhver**
Gør det, han bør gøre, uden at nære håb om,
At **Nogen** gør det i hans sted,
For erfaringen viser, at
Der, hvor man forventer at finde **Nogen**,
Er der for det meste **Ingen** !

Adressat

Dette overbringes til **Alle**
Så **Enhver**
Kan sende det til **Nogen**
Og **Ingen** glemme.

alle – nogen – enhver – ingen er ubestemte stedord i grammatikkens verden.